

Hlad a nemoc

Pozdrav

Milé S a milí B, přátelé a hosté vítám Vás na těchto bohoslužbách, slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit (Žalm 73, 25-28)

25 *Koho bych měl na nebesích? A na zemi v nikom kromě tebe nemám zalíbení.*
 26 *Ač mé tělo i mé srdce chřadne, Bůh bude navěky skála mého srdce a můj podíl.*
 27 *Hle, ti, kdo se tobě vzdálí, zhynou. Ty umlčíš každého, kdo poruší ti věrnost.*
 28 *Mně však v Boží blízkosti je dobře, v Panovníku Hospodinu mám své útočiště, proto vyprávím o všech tvých činech.*

Píseň: EZ 628 - Z celého srdce svého chci vzdát ti vroucí dík

Modlitba

Pane, děkujeme ti, protože tvá přítomnost je vše, co dnes i zítra potřebujeme. V tobě nacházíme radost v hojnosti. Pozvedáme k tobě svůj pohled a chválíme tě, neboť ty jsi náš Bůh a král. Děkujeme ti, že nám ukazuješ, jak tě můžeme v den odpočinku skutečně uctívat a oslavovat. Děkujeme ti, že držíš naše životy ve svých rukou a že jsi zdrojem našeho štěstí. Dej nám skrze Ducha svatého moudrost a sílu žít životem ve velkorysosti a spravedlnosti. Pomoz nám pečovat o Tvé stvoření, protože jsme stvořeni k Tvému obrazu. Dej nám oči, abychom viděli ty, kdo potřebují pomoc, abychom dnes mohli být nástrojem Tvé milostivé ruky. Amen.

I. Čtení (Lk 6, 1-11)

1 *Jednou v sobotu procházel obilím a jeho učedníci trhali klasy, mnuli z nich rukama zrní a jedli.*
 2 *Někteří z farizeů řekli: „Jak to, že děláte, co se v sobotu nesmí!“*
 3 *Ježíš jim odpověděl: „Nečetli jste, co udělal David, když měl hlad on i ti, kdo byli s ním?“*
 4 *Jak vešel do domu Božího a vzal posvátné chleby, jedl je a dal i těm, kteří ho provázeli? A to byly chleby, které nesmí jíst nikdo, jen kněží.“*
 5 *A řekl jim: „Syn člověka je pánem nad sobotou.“*
 6 *V jinou sobotu vešel do synagogy a učil. Byl tam člověk, jehož pravá ruka byla odumřelá.*
 7 *Zákoníci a farizeové si na Ježíše dávali pozor, uzdravuje-li v sobotu, aby měli proč ho obžalovat.*
 8 *On však znal jejich myšlenky. Řekl tomu muži s odumřelou rukou: „Vstaň a postav se doprostřed.“ On se zvedl a postavil se tam.*
 9 *Ježíš jim řekl: „Ptám se vás: Je dovoleno v sobotu činit dobře, či zle, život zachránit, či zahubit?“*
 10 *Rozhlédl se po všech a řekl tomu člověku: „Zvedni tu ruku!“ On to učinil a jeho ruka byla zase zdravá.*
 11 *Tu se jich zmocnila zlost a radili se spolu, co by měli s Ježíšem udělat.*

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Slůvko dětem (Evangelium u nás doma) 19. lekce

*Co je to evangelium? Kolik jich je v Bibli? Víte, proč není v Bibli jen jedno evangelium?
 Kolikrát je v Bibli zpráva o Vánocích? Kde v Bibli zprávu o Vánocích hledat?*

Píseň: EZ 297 - Děkujem ti, Pane Bože

Píseň: EZ 719 - Mou cestu v rukou máš, jdu s důvěrou - ??????????????????????

EZ 754 - Hory, doly, stráně, nebesa i zem, zvučte ke cti

Kázání (Lk 6, 5; 9)

5 A řekl jim: „Syn člověka je pánem nad sobotou.“

9 Ježíš jim řekl: „Ptám se vás: Je dovoleno v sobotu činit dobře, či zle, život zachránit, či zahubit?“

Milí B+S

Věřící Židé chodí v sobotu na bohoslužbu do synagógy a také nepracují, ale předpisy o odpočinku mají mnohem přísnější než my křesťané. Ježíš a jeho učedníci židovskou **sobotu porušili**: trhání klasů byla vlastně sklizeň, tedy práce, stejně jako uzdravení toho člověka. Proč to tedy Pán Ježíš udělal, nebo dovolil, když se to nesmělo? Protože ON má člověka rád. Bylo mu líto hladových učedníků, i toho člověka s ochrnutou rukou. Když máme někoho rádi, vidíme, že se trápí, a můžeme mu pomoci, tak mu neřekneme: „*Ještě to chvíli vydrž, pomůžu ti, až mi to dovolí.*“ Když ho máme rádi, tak mu pomůžeme hned. Je snad hřích, když jde doktor v neděli do práce: pomáhá tam lidem – a ta pomoc do pondělka nepočká.

Lidé Ježíšovy doby, to měli v sobotu podobné jako my v neděli. My chodíme do kostela na bohoslužby a máme se zdržet veškeré práce, kterou není nutné udělat. **Bohoslužby** by měli být časem s Bohem a našimi blízkými. Jenže, co očekáváme od tohoto nedělního času?

Očekáváme, že s námi **bohoslužby** něco „*udělají*“, že jsme přišli si něco vyslechnout a něco zazpívat? Může se při bohoslužbách něco stát, aby to nezůstalo jen **skryto v srdcích** a v intimitě, kterou se po evangelicku zaklínáme? Co se opravdu děje, když jsme tady?

Děje se nějaké uzdravení, děje se nějaké nasycení? Odhaluje se náš **hlad a nemoc**?

Je zvláštní číst, že Ježíš nechce počkat už ani den s uzdravením. Reakce znalců zákona a farizeů vůči Ježíšovi před i po uzdravení člověka s uschlou rukou nás zaráží. Víme však, že i nám se může stát, že zavřeme **své srdce před utrpením druhých**, a dokonce i před Bohem, a to z podobných důvodů jako zákoníci a farizeové.

Žijeme možná v očekávání, že teprve druhý příchod Krista zbaví všechny trvale nemocné jejich potíží. Snad proto mluví Lukáš o **nemoci** jako o (velmi reálném) „*spoutání Zlým*“: jsou věci, které mohou a můžou být rozvázané už dnes a ještě dnes! Možná nemáme tak viditelný handicap odumřelé ruky, ale máme mnohé letité deformace, které jsme nechali při sobě růst a ony s námi srostly a přerostly nám přes hlavu.

Co třeba právě předsudky o handicapovaných (co o nich víme? - zajímali jsme se někdy o jejich problémy? Co víme o týraných ženách, o psychicky nemocných, a vůbec o **členech našeho sboru** / o naší rodiny / o lidech v našem zaměstnání. Nenechali jsem se příliš spoutat farizejskou představou: „*ta už se nezmění*“, „*jiné to s ním nebude*“? Nevidíme kolem sebe jen problémy a neduhy, namísto bratra a sestry?

Ježíšova logika pro „*ztracené případy*“ je opačná než ta naše. My řekneme: „*vždyť je to dokola stejná písnička*“, jenže za Ježíše mluví činy, On nehledí na sobotu, ale na to, jak zachránit člověka.

Znáte ten pocit: „*a hle, tady je někdo, koho jsem si dosud nevšímal, a byla to docela škoda pro nás oba*“. A v našem příběhu je něco, co je vidět až na druhý a pozornější pohled. Najdeme člověka, který nám najednou stojí **za to, za čas, za emoce, za starost**. Není v tom žádná pozitivní obličejová křeč, ani oslovovací metoda pro zlepšení komunikace ve sboru – jen to jedno prosté: podívat se občas v modlitbě či v reálu na své společenství, ještě jednou jako poprvé a nechat se překvapit (a-ha), kam mne ten **nový pohled** přivede.

B+S

Opět se ptám – proč jsme tady? Proč jsme si dnes zvolili bohoslužby? Existuje nespočet nápadů, jak v neděli zahnat nudu! Zůstat doma a spát, zapnout nonstop televizi, nákupy, kino a mnoho jiného. Dny odpočinku jsou často k prasknutí napěchovány zábavnými volnočasovými aktivitami. Hlavním cílem je zažít něco, co přináší potěšení. Tuto radost však nelze udržet. Příjemné a radostné zážitky se mohou opakovat, přesto, jakmile zmizí, zmizí i doprovodné emoce. To, co zůstane, je touha po dalších **příjemných zážitcích**.

Náš svět doslova volá po štěstí, které se skrývá v zážitcích. Jak však může být tato touha po radosti a štěstí naplněna, aniž by se stala jen honbou za větrem? A co se stane s naší radostí, když tyto nádherné zážitky zakryje temný mrak bolesti a smutku?

Jsou pro nás bohoslužby jenom povinností nebo je to radost ze setkávání? Radost, kterou nám Bůh dává skrze **den odpočinku**, je mnohem hlubší a nic nám ji nemůže vzít. Bůh nám dává prostor a čas pro společenství

s ním. Když jsme Bohu nablízku, stává se pravá radost **hmatatelnou, nasycující, uzdravující**. Tento druh radosti přesahuje jakoukoli touhu po jiné radosti.

V Boží přítomnosti můžeme být naplněni hlubokou radostí, a to dokonce i když naše duše pláče. Jestliže si uvědomíme, že naše životy jsou v rukou naprosto svrchovaného Boha a že v Něm můžeme nalézt všechno, co potřebujeme, pak naše srdce může spočinout v hluboké radosti i uprostřed různých bouří. Také se ovšem radovat z těch nejmenších maličkostí a darů života. To je pravý význam dne odpočinku, dne zastavení, dne setkávání ze Stvořitelem.

B+S

Jak je to teda s našimi prioritami? A ještě si na závěr neodpustím poznámku (a vy mi jí taky odpusťte): Kdyby za církvi nebyl Bůh, tak jsme dávno v pr...i (v hájí). Amen

Modlitba

Bože, ty odpovídáš všem, kdo volají o pomoc. Veď nás k životu, který nekončí, a chraň nás před útoky zla. Skrze Krista, našeho Pána. Amen.

Ticho – 30 sekund

Píseň: EZ 717 - Tvá, Pane, láska nám sílu dává

Ohlášky

Přímluvná modlitba

- Prosme za ty, kdo svěřili své životy Bohu, dej jim Pane věrnost a vytrvalost v následování tvého příkladu
- Prosme za Turecko sužované zemětřesením a chaosem, dej Pane pokoj a pomocnou ruku této zemi
- Prosme o Boží pomoc pro Ukrajinu a prosme o zmaření všech forem zla páchaného v této zemi
- Prosme za místa zmítaná nenávistí a nepokojem, zvláště v Palestině, Izraeli a Pákistánu
- Prosme za ty, kdo se v současném světě podléhají strachu a šokujícím informacím
- Prosme za rodiny, pro které je jejich ekonomická situace neúnosná
- Prosme za naše blízké a přátele, jejichž víra v Boha vychladla anebo procházejí velkou krizí své víry

Pane, svěřujeme ti v tichosti své osobní modlitby...

Vyslyš nás, prosíme, skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu.

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Slůvko dětí

Píseň: EZ 641 - Nevím, Pane, co ti dát, nevím, jak ctít tebe

Posláni (Ex 20, 8-11)

8 Pamatuj na den odpočinku, že ti má být svatý.

9 Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci.

10 Ale sedmý den je den odpočinku Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvé dobytče ani tvůj host, který žije v tvých branách.

11 V šesti dnech učinil Hospodin nebe i zemi, moře a všechno, co je v nich, a sedmého dne odpočinul. Proto požehnal Hospodin den odpočinku a oddělil jej jako svatý.

Požehnání (Numeri 6, 24-26)

24 Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,

25 ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,

26 ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Píseň: EZ 416 - Tvé požehnání, dobrý Otče, nás cestou žití sprovázej